



Канцеларија на Специјалниот претставник
и координатор за борба против трговија со луѓе



Анекси и список на кратенки

АНКЕС 1:

Проучувања на случаи на земјоделска трговија со луѓе

Заробени узбекистански работници во Руската Федерација

Одземени пасоши, неплатени, затворени на работното место, сексуално малтретирани

Во јуни 2008 година, руската полиција ослободи 49 нередовни мигранти од Узбекистан. Тие кажаа дека биле вработени неколку месеци претходно и донесени во Русија за да работат на сортирање хромид во едно село во близина на Москва. Пасошите им биле одземени, никогаш не им било платено и биле парично казнети за прекршување на правилата на работното место. Некои од жените пријавиле дека биле сексуално малтретирани и на ниту една од нив не и било дозволено да ја напушти областа. Еден од работниците избегал и ја известил полицијата, којашто брзо извршила рација.

Извор: Вера Володина, Русија: Узбекистански ропски работници ослободени во близина на Москва; веб сајт РФЕ/РЛ, 12 јуни 2008 година. (Vera Volodina, Russia: Uzbek Slave Labourers Freed Outside of Moscow, RFE/RL website).

Браќа Узбекистанци во лозје во Казахстан

Неплатен труд, одземање на личните документи, без писмен договор

„Аркин“ дошол во Казахстан од Узбекистан со брат му во потрага по работа. Тие нашле работа во едно лозје за фармер врз основа на устен договор. Кога работата завршила по шест месеци фармерот одбил да им ги исплати на браќата парите коишто им ги должел или да им ги врати документите коишто им ги одзел. По посредувањето, документите им биле конечно вратени а платите исплатени. Фармерот бил исто така парично казнет за прекршување на казахстанските закони.

Извор: Кадича Абишева, Претседател на Парламентарното собрание на Центарот на Казахстан за женската иницијатива Сана Сезим. (Khadicha Aбыsheva, PA President of Kazakhstan Centre for Women's Initiative Sana Sezim).

Полски работници на фабрика за преработка на пилешки производи во Девон, Обединето Кралство на Велика Британија и Северна Ирска

Лажни ветувања, лоши услови за живеење, незаконски одбитоци од плата

Една група полски работници беше вработена за работа во Обединетото Кралство со ветувања за минимална плата, 4,35 фунти на час, добро сместување по цена од 25 фунти неделно, и многу прекувремена работа. Наместо тоа, десетмина од нив биле сместени во мала куќа без мебел, каде што спиеле на подот. Во нивните потврди за плата се гледаа одбитоци од 40 фунти неделно за кирија. Тие биле вработени од страна на една компанија, сместени од страна на друга, а потврдите за плата ги издавала трета компанија. Тие немале поим кој им е шеф или пак кому да му се пожалат.

„И покрај правото да работат во Обединетото Кралство, тие останале заробени затоа што биле зависни од нивните гангмастери не само заради пристап до работа но исто така и за сместување и превоз до работните места коишто се честопати на далечни места во ненормални часови.“

Извор: Фелисити Лоренс, Полски работници загубени во странска земја наоѓаат работа во Обединетото Кралство не се платени. (Felicity Lawrence, Polish workers lost in a strange land find work in UK does not pay, The Guardian, 11 January 2005).

Литванец на млечна фарма во близина на Бежа, Португалија

Должничка обврска

Еден Литванец којшто работел на млечна фарма во парохијата Кабеса Ѓорда бил плаќан со храна од страна на работодавачот. Работодавачот вештачки ја зголемил цената на храната, така што без оглед на тоа колку работел Литванецот, секогаш имал долг. Од време на време ќе му биле дадени мали суми пари за да купи цигари или алкохол, од коишто станал зависен. Кога случајот стасал до работничкиот трибунал, се донесе пресуда дека тој треба да добие 2.500 фунти од неговиот работодавач. Беше постигната вонсудска спогодба.

Извор: Соња Переира и Жоао Васконселос, Нелегална трговија со луѓе и принудна работа: Проучувања на случаи и одговори од Португалија, ИЛО, 2008, на стр. 52-53. (Sonia Pereira & Joao Vasconcelos, Human Trafficking and Forced Labour: Cases Studies and Responses from Portugal)..

Романски работници во кланица во Германија

Изманичко вработување, лоши услови на живеење и работа, одземање пасоши, физичко насилство

Романските работници биле легално вработени за работа во кланица и им била ветена месечна плата од 1.200 евра за едногодишен период. Наместо тоа им плаќале 900 евра месечно, работејќи 10-14 часови дневно речиси без паузи. Работодавачот правел незаконски одбитоци од нивната плата за сместување и употреба на алати. На едниот касап му бил одземен пасошот. Кога работниците започнале да штрајукуваат, трудовиот претприемач им се заканил дека ќе ги протера и ќе ги прати назад во Романија. Кога работниците одбиле, еден од раководителите нападнал некои од работниците, со што на еден од мажите му ја скршил ногата. Романските работници побарале помош од еден синдикат, којшто го пријавил случајот на еден локален орган задолжен за спроведување на законот.

Извор: Трговија за работа и сексуална експлоатација во Германија, МОТ, 2005, на стр. 29-30. (Trafficking for Labour and Sexual Exploitation).

Бездомни американски државјани најмени за работа во работнички кампови за мигранти на Флорида

Должничка обврска, исплата на плати во дроги и алкохол

Роналд Еванс и неговите сопруга и син водеа работнички кампови за сезонски земјоделски работници. Тие најмувале бездомни луѓе, најчесто алкохоличари и зависници од дрога, од улици и бездомнички засолништа во градовите ширум југо-источниот дел на земјата. На луѓето им наплаќале 50 долари неделно за соба и храна и ги носеле на работа во полињата. На крајот од секој ден, семејството Еванс им давале можност на работниците да купуваат пиво, цигари и првокласен кокаин од „продавницата на компанијата“ со којашто управувале на кампот. Овие купувања потоа им биле одбивани од неделната плата. Работниците станале постојано задолжени кај семејството Еванс. Роналд Еванс беше осуден на судење за водење криминално претпријатие коешто дистрибуира првокласен кокаин. Беше осуден на 30 години затворска казна. Неговата сопруга и синот се изјасниле за виновни и добиле помали казни.

Извор: Сопственик на работнички камп на Флорида осуден по федерални обвинувања, Канцеларија на Обвинителот на Соединетите американски држави за Средниот округ на Флорида известување за јавноста, 26 јануари 2007 година. (Florida labor camp owner sentenced on federal charges, Office of the United States Attorney for the Middle District of Florida Press Release).

Работник емигрант на ранчот Макуба, Бразил

Должничка обврска, далечна местоположба, вооружен надзор

„Жозе Силва“ работел со уште 46 други мажи на расчистување на дел од џунгла во едно далечно и густо пошумено амазонско подрачје. Му биле ветени од 3 до 4 американски долари на ден, но парите му биле одбивани за превозот до ранчот, дневните оброци, па дури и за неговата лежалка и алатите за работа. Работниците му оставиле на теренскиот шеф да им води евиденција за

долговите, коишто тој ги претворал во денови на работа којашто ја должеле. Теренскиот шеф ги надгледувал со наполнет 0,38-калибарски револвер. Силва работел седум денови неделно и му бил даван еден оброк дневно. Кога конечно избегал, по две години, должел повеќе од 260 денови работа. Пешачел четири денови до најблискиот град, каде што нашол помош од една црква..

Извор: Hall, Kevin G., *Slavery Exists Out of Sight in Brazil*, во *Knight Ridder Newspapers*, 24 September 2004. (Хол, Кевин Г., Ропството постои надвор од видното поле во Бразил).

Литванка на фарма за печурки во Ирска

Лоши услови за живеење и работа, без договор за работа, без платена прекувремена работа, неплатена работа на други фарми

„Ана“ и уште осум други жени работеле како берачки на печурки на една фарма. Таа немала никаков писмен договор, немала поим дека постои минимална плата, не знаела дали работодавачот плаќал данок и придонеси за социјално осигурување, и никогаш не била платена за прекувремената работа или во периодите кога работодавачот ја „позајмувал“ на други фарми. Таа и другите работнички живееле во подвижен дом на фармата, којшто исто така се употребувал како кантина, тоалет, место за пушење, и соблекувалница за сите работнички. На сите им наплатувале по 45 евра неделно за сместување. Подвижниот дом немал греење и понекогаш немало електрична струја или топла вода. Вратата била скршена и не можела да се заклучи. Ана била достапна за работа во кое било време од денот или ноќта. Работодавачот и кажал дека доколку сака да се жали, може да си замине. „Што се однесува до мене, ние бевме робови на неговата фарма без никакви дозволени чувства.“

Извор: Жнеење правда: работниците берачи на печурки апелираат на промена, Центар за емигрантски права Ирска, ноември 2006, на стр. 20. (*Harvesting Justice: Mushroom Workers Call for Change*, Migrant Rights Centre Ireland).

Узбекистански работници експлоатирани во Казахстан

Лоши услови за живеење и работа, изолација и закани спречуваат какво било бегство, никаква плата во текот на целиот период

„Даврон“ дошол во Казахстан од Узбекистан во мај 2007 година. Тој бил донесен од страна на „Салим“ којшто му ветил 300-400.000 соми месечно за берење памук заедно со уште 100 други мажи. „Салим“ ги однел луѓето во регионот Мактаралши каде што биле ставени на работа. Условите за живот и храната биле грозни но работниците биле држени да не заминат по пат на уцени и закани. Платата ја земал „Салим“ и за време на целиот период „Даврон“ не добил ништо. На крајот „Даврон“ се обратил до Единицата за организиран криминал на Одделот за внатрешни работи на Јужен Казахстан и тие го спасиле. Како резултат, на „Даврон“ му било обезбедено психолошко советување, документите му биле вратени и си заминал безбедно дома. Работодавачот избегнал секаква одговорност.

Извор: Кадича Абишева, Директор на Центарот на Казахстан за женска иницијатива Сана Сезим. (*Khadicha Abysheva, Director of Kazakhstan Centre for Women's Initiative Sana Sezim*).